

színházi esték

★ A MISKOLCI NEMZETI SZÍNHÁZ MŰSORISMERTETŐJE ★

Világszínház

Találó, tömör szóösszetételrel fejezi ki a magyar nyelv a színház, a színházművészet egyetemességét: Világszínház. Egyszerre társítja ez a kifejezés Shakespeare szellemes jellegét: Színház az egész világ, s nyugtalan korunkban az összetartozásunkra való figyelmeztetést, miszerint a színház az emberiség közös öröksége, közös kincse. Nem valamiféle trezorba zárandó kincs, hanem eleven és éltető érték.

A színház éltető ereje szüntelen megújuló készségében van. Hasonló a példázatos folyóhoz, amelyről a dialektika görög bölcse szolt: nem léphetsz kétszer ugyanabba a folyóba. Az élő színházban sem láthatjuk kétszer ugyanazt az előadást. Bár a hang- és képrögzítő technika varázslatos fejlődésének korszakában élünk, s a bűvös elektronika egyre tökéletesebben képes megörökíteni színházi előadások látványát, hangját. S felbecsülhetetlen a technika művelődési haszna: eljuttathatja — tér és idő haddan leküzdhetetlennek tudott akadályain áthatolva — milliókhoz olyan művészi élmények lehetőségét, amire előző nemzedékek legfeljebb áhítozhattak. Ám

a legrafináltabb technika is csak áttételes közvetítő, s nem pótolhatja az élő színház közvetlen élményét, a közösségi szertartás semmilyen más módon át nem élhető örömet.

Mert semmiféle áttétel nem helyettesítheti a személyes jelenlét felvillanózó, testet-lelket átmelegítő hatását, a személyes részvételt a megismételhetetlen egyszeri történetben.

Mert ami a színházban jelenlétemben történik, az velem, bennem és értem történik. És benned és bennem, akik ott ülnek körülöttem, testközelben, testmelegben. És személyes közünk van mindahhoz, ami a színpadon zajlik. Mert a színház öröktől fogva és mindörökké, míg érző emberek élnek: a mű, az előadás és a közönség megbonthatatlan hármassága. Mert amelyik színház nem ilyen, — az nem színház. Legfeljebb annak mímeli magát, s az ilyen még soha nem volt látvány-effektusokkal, boszorkányos technikai trükkökkel megtéveszthet, alkalmi közönséget vonzhat, ideig-óráig mámoríthat is „koholt szeszekkel”. Márciusban erre is figyelmeztet a Színházi Világ-

nap. Tudatosítani kívánja azt is, hogy „a színház nem szelíd intézmény” —, amiként azt a mai magyar színházművészet egyetemes tehetségű színésze, rendezője, teoretikusa céltudatosan provokáló szándékkal — a lelki egészségért való tettekreklációra serkentőve — megfogalmazta. S idézzük tovább Major Tamást:

— A színház embersége éppen ott van, hogy kegyetlennek is kell lennie. Hivatásunk ma sokkal jobban kötelez arra, hogy tükröt tartsunk a világnak, mint valaha. Kötelesek vagyunk óriási szenvedéllyel leleplezni mindent, ami fölháborít.

Általános érvényű az is, ami éppen egy miskolci Shakespeare-rendezés kapcsán hangzott el: a mostani vészterhes időben, amikor abszurd ellentmondás van az emberi tudat, a társadalmak fejlődése és az embertelenség, a világpusztító veszély lehetősége között — a színházaknak úgy kell játszaniuk, hogy az emberek ráhökkenjenek, mennyire a mának szólnak a klasszikusok is.

Mert a színház létalapja önnön felelősségtudata.

BERECZ JÓZSEF

Március

Bár új bemutatónk nincs ebben a hónapban, március mégis bővelkedik érdekes színházi eseményekben. Rögtön a hónap elején — március 3-án, hétfőn este — színházunkban vendégszerepel a Kassai Állami Színház balett-együttese (képünkön). A festvérintézmény nemzetközi elismertségű táncosai ez alkalommal magyar zenészerző, Kenessey Jenő Keszkenő című kompozícióját mutatják be.

Házi repertoárunkból a nagyszínpadon folytatódik a február végén bemutatott világhírű olasz színmű, Eduardo De Filippo *Milliomos Nápoly-ának* előadás-sorozata, Szűcs János rendezésében. A főbb szerepekben a miskolci község kedvencei közül három Jászai-díjas színművész — Somló Ferenc, Körtvélyessy Zsolt, Polgár Géza — is színre lép, Zsolnai Júlia, Egerszegi Judit, Matus György, Dóczy Péter, Somló István és még sok más tehetséges partner társaságában. Az új darabbal párhuzamosan játsszák a nagyszínházban Shakespeare klasszikus komédiáját, az *Ahogy tetszik-et*. Szőke István rendezésében, s a *Három a kislány* című operettet, amelynek Orosz György a rendezője.

A gyermekelőadásokon kisiskolás lányok és fiúk újabb ezrei követhetik az izgalmas színpadi nyomozást A két madár után.

A Játékszínben már a 100. előadás felé halad — Csiszár Imre rendezésében

— az Ének Phaedráért című modern svéd dráma. A darabot március 18-án Budapesten, a Radnóti Miklós Színpadon is bemutatja társulatunk.

A Kamaraszínházban továbbra is látható a fordulatoss cselekményű francia tragikomédia, a *Huszárok*, Szűcs János rendezésében. Ezzel a kamarajátékkal Leninvárosban és Gyöngyösön is vendégszerepel együttesünk.

Két új bemutató próbái kezdődnek el ebben a hónapban. A nagyszínházban Csiszár Imre rendezi a világirodalom egyik legtalányosabb drámai remekét, Csehov *Cseresznyés*kert című különös komédiáját, igazi parádés szereposztással. Tímár Éva, Fráter Kata, Fehér Ildikó, Blaszkó Péter, Bregyán Péter,

Szirtes Gábor, Polgár Géza, Zsolnai Júlia, Mihályi Győző, Csapó János részvételével.

A Játékszínben magyar ősbemutatót készít elő Szőke István, aki *Fábián László Levéltetvek* című abszurd játékát állítja színpadra, a főszerepekben Matus Györggyel, ifj. Mucsi Sándorral, Körtvélyessy Zoltttal, Lakatos Istvánna, Dóczy Péterrel.

Március végén pedig olyan távoli vendéjjátékra indul társulatunkból a Tó. ték szereplőgárdája, műszaki stábja, amilyenre színházunk fennállása óta még nem volt példa. Örkeny István világsikert aratott színpadi groteszkjét Miskolc szovjet testvérvárosában, Vologdában, majd azt követően Cserepovechen mutatják be művészeink. A szenzáció értékű vendégszereplésre érthetően fokozott intenzitással készül együttesünk, hogy mindenben megfeleljen színházunk eddigi jó hírének, s méltóképpen képviselje a magyar színházművészetet a vologdai közönség előtt.

Fráter Kata elmondja...

Fráter Kata napjai zsúfoltak. Reggel beugró-próba, délután gyerekdarab, este előadás. Persze, mind-egyik egyformán fontos, de másként fontos, hiszen két ujj sincs azonos a kézen, de már egy hiánya is rokkantságot jelent. A színész vagy megrokkban, vagy belerokkan. A színész feketének látja a feketét, s fehérnek a fehéret, hiszen a teátrista ritkán jut ki a szabad ég alá, eső után, amikor felhőtlen az ég, amikor sokszínű szivárvány pompázik a horizonton. Más téma, más műfaj; de a semlegesnek tartott fehér szín sokszínűvé bontható. Azaz; a szivárvány is a fehér pompázása.

A Pannon táj barátságos, szelíd hangulata után szokatlan volt észak ridegebb tája. A Balatont nem feledtetheti a Mályi-tó. De a színház, az Miskolc. A várost ugyan nem nagyon ismeri és nem nagyon szereti Fráter Kata, de otthonosan mozog abban a világban, amely szűk ugyan, de amely házat és hazát jelent, amely erőt és energiát ad, s amely átlendíti a holtponthoz. A Miskolci Nemzeti Színház művész-

nője még innen van a harminc éven és alig van túl az ötven kilón. Sportol, ha teheti. Jó úszó, szeret lovagolni, gyakori és figyelmes külföldjáró. Veszprémből indult, Miskolcra ért. A főiskolát 1982-ben végezte el. Mennyire jutott?

Jó széria közben válaszolhat. Alig van színházi plakát, amilyről a neve hiányozna. Kicsit fáradt, kicsit kapkod, kozmetikushoz nem jár, a konyhaművészethez nem ért, színházon és szerepen kívül bizonytalanannak tűnik. De azért boldog és elégedett. A kollégákat dicséri, de neveket nem mond, mert hosszú lenne a lista. Kerékpározni nehezen tanult, a szövegkönyvvel könnyebben boldogul. Mindent szeret, ami igazán jó. A jó bort, a hálás szerepet, az értő közönséget, a figyelmes rendezőt, az együtt hallgatni is tudó társaságot...

Nem teljes a kép, hiszen a színész elődök nélküli színésznő (apja jogász, anyja pedagógus volt) számára kezdetben ingatagnak tűnhettek a világot jelentő deszkák, noha Fráter Kata világegyetében a színházról álmodott. Álmodik ma is. Nap rakódik napra, de pillanat nem múlik el élmény nélkül. A mester (vagy a mesterjelölt), mindenből tanul, mert nem engedheti meg magának azt a luxust, hogy nyomtalanul düböröggjön át rajta az idő. Férje a színház egyik vezető művésze. Ez már magánügy, hogy ez előny-e, vagy átok...

Nem szeretne szőke lenni és kékszémű. Nem akar híresebb lenni és gazdagabb. Csak hosszabb hajjat és — majd később — gyereket szeretne...

BRACKÓ ISTVÁN

Emlékek otthona

A gyorsuló időben nemcsak a fejlődés irama növekszik, hanem — sajnos — a feledési sebesség is fokozódik. Mind bonyolultabbá válik magának a felejtésnek a lélektani mechanizmusa: a régmúltat inkább számon tartjuk, mint a félmúltat, amiben pedig már jómagunk is benne élünk. Eképpen gyorsan a feledés mélyére süllyedhetnek az élők sorából eltávozott tegnapi kedves kortársainkhoz kapcsolódó emlékepeink is.

Emlékeink sivárulásával önmagunk szegényedünk. Ez a felismerés készítette a szülővárosához hűséges Gyarmathy Ferenc színművészt — aki több mint harminc esztendeje tagja társulatunknak — hogy céltudatosan gyűjtse azoknak az elhunyt pályatársainak relikviáit, akikkel együtt szerepelt a színpadon, együtt töprengett ennek a mulékonyságtól leginkább veszélyeztetett művészeti ágnak műhelygondjain. Hiszen a színház művészei alakításaikban, elképzeléseik színpadi megvalósításában élnek, amíg ezek emléke él.

A tartós megőrzésre érdemes színházi élmények felidézésében, újraélesztésében segíthetnek a színész, a rendező, a díszlettervező, a karmester működését megörökítő fényképek, plakátok, az életük jellemző mozzanataira fényt derítő feljegyzések — és személyes használati tárgyaik is, amelyekhez olyannyira ragaszkodtak életükben.

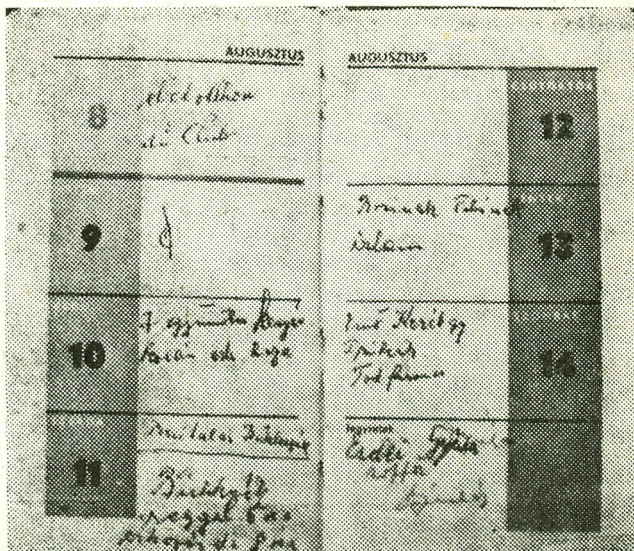
Gyarmathy Ferenc hamarabb kezdte a gyűjtést,

mielőtt egyáltalán körvonalozódhatott volna, vajon lesz-e alkalmas otthona a közelmúlt miskolci színházművészete relikviáinak. Most azonban már bízva mondhatjuk, hogy a Déryné utca 3. szám alatti épület, felszabadult a más jellegű igénybevétel alól, s a legilletékesebbek egyetértésére az épület emlékház céljára való átalakításával. A városi tanács elnökhelyettese, Gápelné Tóth Rózsa ezt írta Gyarmathy Ferencnek:

„A miskolci színész-emlékház létrehozásának gondolatát igen jónak tartom, s támogatásomról biztosítom. A javasolt épület felújítására a tervek most készülnek. A ház kialakí-

tásáig kérem, folytassa tovább gyűjtőmunkáját.”

S a címzett lankadatlan ügybuzgalommal folytatja nemes célú gyűjtő tevékenységét. Tőle tudjuk, hogy 1945 óta már harmincnál több egykori jeles miskolci színházi alkotóművész hunyt el. Közülük például Bánhid Józsefnek, a színház örökös tagjának hagyatékából sikerült megkapni a művész napontként feljegyzéseit tartalmazó noteszt, amelyben igen értékes és jellemző adalékok találhatók a korabeli színészsorsra. Elő került Ütő Endre díszlettervező rajzappájja, dokumentumértékű vázlatokkal, és hat fénykép Benkő Bélának, az ötvenes évek népszerű bonvivánjának szerepeiről. Gazdag emlékanyaga van Fehér Tibor működésének — az előadófotókon kívül a gyűjteménybe kerül sminkkészlete, Svejik szerepében megörökített szoborképmása.

Harmadik sor balközép – beszél

A kritikák már megjelentek a legutóbbi két bemutatóról. Március a meglevő repertoárral való gazdálkodás hónapja színházunkban, miközben folynak az áprilisi bemutatók próbái. Így aztán, innen, a harmadik sor balközépéről beszólva, arra próbálok szorítkozni, hogy két olyan művésztől írjak, akikkel még nem nagyon foglalkoztam.

A csodálatosan táncoslábú Várkonyi Szilvia a Huszárok-ban megmutatta: nem csak jó szubrett, de kitűnő prózai színésznő is. Előbb azonban „szóljak be” arról a fiúról, akiről még nem volt módom érdemben beszélni. Ifjú Muci Sándorról dörmögnék először valamit – amúgy szujektivan.

Már a Kegyenc-ben, egy kis szerepben megmutatta Muci oroszlánckörmeit, igazolva azt az általános nézetet, amit mindenki hangoztatott (magam is színfalak mögött beszélgetve róla szakmabelikkel), hogy kár volt őt bonvivánként debütáltatni tavaly – nem ez az ő területe. Karakterszínész az istenadta, és ennek jelei pregnánsan jelentkeztek már a Kegyenc epizód szerepében is. A Huszárok-ban azután teljes egészében kibontakozhatott vérbő komédiási tehetsége, sokatmondó mozdulatai, hangulat-árnyalatokat remekül visszaadó arcjátéka és komédiázó képessége. Az az ősi szerepjátszó képesség, ami egyidős a színházzal. És Muci Sándor a mozdulatokkal, arcjátékkal érzékeltetett komédiázással bizonyított: ez az ő igazi területe. Ezen mozog biztonságosan, itt várhatunk tőle még sokat.

Várkonyi Szilviát nem udvariatiánságból hagyom másodiknak, noha ő a hölgy (de még mennyire és milyen százszerűen az éppen ebben a darabban!), hanem azért, mert róla, mint szubretről, már sokszor áradoztam. De, amit a Huszárok-ban produkál, azzal új oldalt mutatja meg – kitűnő formában! Prózai színésznőként is helytáll, és komédiázásban méltó partnere Mucinak. Kettejük alakítása teszi franciásan pikánsá és olaszosan vérbővé ezt az itáliaián játszó francia vígjátékot. Vádoljanak elfogultsággal (idős bennfentes érdeklődése fiatal színésznő iránt, innen a balközépéről, nem is ritka dolog), de úgy érzem, Várkonyi Szilvia valóban az a színésznő, akit szinte minden műfajban lehet használni. Aki nem hiszi, ám cáfoljon meg – állók elébe. Azt hiszem, a közönség is mellém áll.

Két színésze összpontosítottam mondókámat, mert úgy érzem, ők vágják ki a rezet úgy ahogy eddig még nem tették ebben a vígjátékban. De nem akarok igazságtalan lenni Kulcsár Imrével szemben elsősorban, aki a másik „huszár”, és olyan jól huszárkodik amúgy „napoleonianus”, ahogy ezt már megszoktuk tőle másfajta alakításokban.

Tulajdonképpen ennek a három színésznek színreléptével kezdődött meg a komédia amúgy istenigazában a Huszárok előadásán, ami annak is érdeme, hogy a darab szövege innen kezd pergővé alakulni. De – azt hiszem – nélkülük sokkal kevésbé lenne olyan emberközeli vidám, mint jelenlétükben.

MATÉ IVAN

Hatezer kilométer

Mint már az előzőekben jeleztük, olyan hosszú útra készül a Tótféle stábj, amelynek távja oda-vissza meghaladja a címben felüntetett hatezer kilométert. Ezt a kimondani is hosszú utat különféle járművekkel járja be társulatunk. Miskolcra Budapestre, a Férihegyi-repülőtérre autóbusszal szállítja színházi küldöttségünket. Fővárosunktól Moszkváig a felhők felett, jó tízezer méter

magasban vezet a repülőút. Moszkvától több száz kilométernyi távon vonatkozás következik.

Bizony most látják a szereplők különleges hasznát annak az itthoni erős intenzitációs próbamódszernek, amely egyaránt törekszik a szellemi koncentrációképességre, a fizikai erőnlétre kifejlesztésére. Ilyen hosszú utazás, az időeltolódás akkor is próbára tevőn fárasztó, ha a vendégjáték szervezői, házigazdái példás figyelmeséggel gondoskodnak az utazók kényelméről, ellátásáról. A céltudatos felkészítés szavatolja, hogy együt-

tesünk az otthonától több ezer kilométer távolságban is teljes értékű művészi produkciót mutasson be.

Bonyolult szervező munkát igényel a díszletek, az előadáshoz szükséges műszaki berendezések szállítása a távoli helyszínre. Ezeket a HUNGAROKAMION egyik speciális járművével indítják útnak. Az esetleges váratlan tényezők közbejöttére is gondolván, már e hónap 17-én elindul a kamion, a remélhetőleg a társulat megérkezése előtt egy nappal, március 23-án már a helyszínen lesz a zökkenőmentes előadáshoz szükséges felszereléssel.

Miskolci Nemzeti Színház

DÁTUM	ELŐADÁS	BÉRLET	KEZDETE
1. szombat	MILLIOMOS NÁPOLY MILLIOMOS NÁPOLY	Csehov Katona	15.00 19.00
2. vasárnap	MILLIOMOS NÁPOLY	Déryné	19.00
3. hétfő	Kenessey Jenő: A KESZKENŐ	A Kassai Állami Színház vendégjátéka	19.00
4. kedd	A KÉK MADÁR AHOGY TETSIK	Gyermekelőadás Arany János	15.00 19.00
5. szerda	A KÉK MADÁR AHOGY TETSIK	Gyermekelőadás Radnóti	14.30 19.00
6. csütörtök	AHOGY TETSIK	Schiller	19.00
7. péntek	AHOGY TETSIK	Földes	17.00
8. szombat	AHOGY TETSIK	József Attila	15.00
9. vasárnap	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	19.00
10. hétfő	A MISKOLCI SZIMFONIKUS ZENEKAR HANGVERSENYE	Népszerű	19.30
11. kedd	AHOGY TETSIK	Kossuth	17.00
12. szerda	AHOGY TETSIK	Shakespeare	19.00
13. csütörtök	AHOGY TETSIK	Goldoni	19.00
14. péntek	MILLIOMOS NÁPOLY	Upor	19.00
15. szombat	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	19.00
16. vasárnap	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	19.00
17. hétfő	Nincs előadás		
18. kedd	MILLIOMOS NÁPOLY	Csortos	19.00
19. szerda	MILLIOMOS NÁPOLY	Lehár	19.00
20. csütörtök	MILLIOMOS NÁPOLY	Madách	19.00
21. péntek	A 100. éves Berzevics Gergely Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközépiskola JUBILEUMI MŰSORA		11.00 19.00
22. szombat	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	19.00
23. vasárnap	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	15.00
24. hétfő	Nincs előadás		
25. kedd	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	15.00
26. szerda	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	19.00
27. csütörtök	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	19.00
28. péntek	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	19.00
29. szombat	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	19.00
30. vasárnap	HÁROM A KISLÁNY	Bérletszünet	19.00
31. hétfő	Nincs előadás		

Major és Miskolc

Most jelent meg a Magvető Kiadónál A színház nem szelid intézmény című kötet, amely Major Tamás színházi témájú írásait, nyilatkozatait, a róla szóló kritikákat gyűjti egybe. A könyv számos írása foglalkozik Major és a Miskolci Nemzeti Színház együttműködésével. A Lear király-bemutató után így nyilatkozott Major Tamás a miskolci színházról:

– A Learre való felkészülés életemnek egy nagyon nehéz korszaka volt, de megérte, mert jól érzem magam az előadásban. Jól érzem magam, mert olyan társulatba kerültem, amelyben mindenki szívvel-lélekkel az előadásért dolgozik. Csiszárnak nagy tekintélye van a társulatban. Nagyon tehetséges színészeket találtam, olyanokat is, akiket hívnak Pestre, és nem jönnek, sőt még olyat is, aki Pestről ment le, hogy ott jót szíjzhasson. Ez színház.

A korszerű Shakespeare-rendezésről vallott elveit is a miskolci Szeget szeggel rendezése kapcsán összegezte. S a rendező-pedagógusnak is példamutató Major Tamás serkentően szép instrukciókat rögzített a darab egyik főszereplőjéhez, Körtvélyessy Zsolt-hoz írott levelében:

–...alakításában már minden szint megtalált. A cél az, hogy most már lubickoljon a színpadon. Hangsúlyozom: ez a játék mindig halálisan izgalmas.

Nemzeti Színház

A KASSAI ÁLLAMI SZÍNHÁZ
vendégjátéka

Kenessey Jenő:
A KESZKENŐ
Balett 3 felvonásban

Szövegét írta: Lányi Viktor, Oláh Gusztáv és Harangozó Gyula. Koreográfiáját készítette és rendezte: Juraj Gega. Vezényel: Stefan Gajdos. Dísztlet-tervező: Ladislav Sestina érdemes művész. Jelmez-tervező: Jarmila Opletalová m. v.

Eduardo De Filippo:
MILLIOMOS NAPOLY
Színmű 3 felvonásban

Fordította: Solyom László

S z e r e p l ő k :

Somló Ferenc Jászai-díjas, Zsolnai Júlia, Egerszegi Judit, Zubornyák Zoltán f. h., Polgár Géza Jászai-díjas, Körtvélyessy Zsolt Jászai-díjas, Matus György, Dóczy Péter, Somló István, Palóczy Frigyes, Dézsy Szabó Gábor, Simon Éva, Bárdos Margit, Dutkon Mária, Balogh Katalin, Papp Györgyi, Hidvégi Elek, Sándor, Tóth Tibor, Csabai János, Bodor László.

Díszlettervező: Székely László m. v.
Jászai-díjas, érdemes művész

Jelmeztervező: Kónya András m. v.

Jelmezét összeállította: Kalmár Péter

Rendezőasszisztens: Tóth Tibor

Rendezte: SZÜCS JÁNOS

William Shakespeare:

AHOGY TETSIK

Vígjáték 2 részben

Fordította: Szabó Lőrinc

Díszlettervező: Kerényi József m. v., Ybl-díjas, jelmeztervező: Fekete Mária, zenéjét szerezte: Darvas Ferenc, zenei munkatárs: Kalmár Péter, rendezőasszisztens: Szarka János, pankráció: Pintér Tamás m. v.

Rendezte: SZÓKE ISTVÁN

Maurice Maeterlinck:

A KÉK MADÁR

Mesejáték 2 részben

Fordította: Vas István

Díszlet: Menczel Róbert m. v., jelmez: Pilinyi Márta m. v., Kelemen László, koreográfus: Veöreös Boldizsár m. v., rendezőasszisztens: Tóth Tibor.

Rendezte: BALOGH GÁBOR m. v.

Schubert—Berté:
HÁROM A KISLANY
Daljáték 3 felvonásban

Szövegét írta: Wilner és Reichert
Fordította: Harsányi Zsolt
Szövegét Innocent Vince Ernő,
zenéjét Polgár Tibor dolgozta át.
Vezényel: Kalmár Péter

Díszlet: Forray Gábor m. v., érdemes művész, jelmez: Fekete Mária, koreográfus: Somoss Zsuzsa m. v., rendezőasszisztens: Balogh Erzsébet
Rendezte: OROSZ GYÖRGY m. v., Jászai-díjas

Kamaraszínház

Bréel:
HUSZÁROK
Tragikomédia három felvonásban
Fordította: Szűcs János

S z e r e p l ő k :

Varga Gyula Jászai-díjas, Komáromy Éva, Péva Ibolya, Varga Tamás, Gyarmathy Ferenc, Várkonyi Szilvia, Sárkány János, Milviusz Andrea, Major Zsolt, Kulcsár Imre, ifj. Mucsi Sándor, Teszár László, Mátyás Jenő.

Díszlettervező: Gergely István

Jelmeztervező: Vágvölgyi Ilona m. v.

Zenéjét összeállította: Herédy Éva

Rendezőasszisztens: Tóth Tibor

Rendezte: SZÜCS JÁNOS

Előadások: 1986. március 5., 6., 7. és 8-án este 7 órakor a Kamaraszínházban (Kossuth u. 11.)

Játékszín

Per Olov Enquist:
ENEK PHAEDRAERT

Fordította: Viola József

Timár Éva Jászai-díjas, érdemes művész, Mihályi Győző, Blaskó Péter Jászai-díjas, Lontay Margit Jászai-díjas, érdemes művész, Szirtes Gábor, Fráter Kata, Sárkány János.

Díszlettervező: Vayer Tamás Balázs Béla-díjas, érdemes művész, m. v.,

Jelmeztervező: Szakács Györgyi

Zene: Mártha István

Rendezőasszisztens: Mixtay Péter

Rendezte: CSISZÁR IMRE Jászai-díjas

Előadások: 1986. március 1., 2., 15. és 30-án este 7, 29-én délután 5 órakor a Játékszínben. (Bejárat a színház Déryné utcai oldalán.)

HÁROM BEUGRÁS

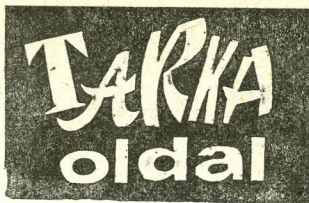
A színházi babona szerint a tél a beugrások időszaka is. Ennek a babónak valós alapja, hogy ilyenkor gyakoribbak a megbetegedések. De mindig jöhetnek közé egyéb váratlan események is, amik miatt egy-egy előadást beugrással kell megmenteni. Így történt ez január 18-án, a gyermekeknek játszott előadáson. A kék madár együttesében a Tűz szerepét Balogh Judittól Balogh Kati vette át, sikeres beugrással.

Február 12-én az Ahogy tetszik közönsége Fráter Kata beugrásának tapsolt, aki a női főszerepet, Rosalinda jeleneit játszotta Molnár Zsuzsa helyett, (ő örvendetes ok miatt marad távol egy darabig a színpadtól). A további előadásokon is Fráter Kata lesz Rosalinda.

Február 16-án a Tóték előadásán már Csapó János játszott Simon György helyett Czipriáni professzor és Lőrincke kettős szerepében. Ő utazik a Tóték társulatával a vologdai vendégszereplésre is.

A PHAEDRA RÁDIÓFELVÉTELE

Nagy sikerű játékszíni produkciónkat, Enquist Ének Phaedrért című drámáját a Magyar Rádió hangfelvételen rögzítette. A tökéletesebb hangtechnikai hatások megvalósítása érdekében az előadás felvétele — ugyancsak Csiszár Imre rendezésében — a rádió budapesti stúdiójában történt, február 15-én.

HÁZI HANGVERSENY

A színházbarátok körének február 14-i összejövetelén kis házi hangversenyyel lepték meg a vendégeket színházunk fiatal énekesei. A hangverseny létrehozása Lévay Jolán (akit a miskolci közönség a Három a kislány Hédi-jeként ismert és szeretett meg) érdeme. Ő a színház énekmestere is, aki hivattottan, teljes odaadással foglalkozik fiatal művészeink hangképzésével. Az eddigi szép és biztató eredményről adott számot a nagy tetszéssel fogadott házi hangverseny, amelyen a házigazda tisztét Kalmár Péter karmesterünk látta el.

KÉT RÁDIÓJÁTÉK

Solymosi Ottó, a Magyar Rádió rendezője —, aki színházunkban nagy sikerrel rendezte a Nebáncsvirág zenés játékot — társulatunk tagjaival újabb két rádiójátékot készített a Történelmi kalandok című sorozat keretében. Az Apáczai Csere János életéről szóló rádiójáték felvételre január 30-án került sor, Timár Éva, Karancz Kati, Blaskó Péter, Csapó János, Matus György, Palóczy Frigyes és Somló István szereplésével. Másnap, január

31-én A kétfejű sas prédája című epizód felvételén Körtvélyessy Zsolt, Timár Éva, Blaskó Péter, Bregyán Péter, Szirtes Gábor működött közre.

A SZERVEZÉSI OSZTÁLY KÖZLEMÉNYE

Kísérje figyelemmel a színház naptárplakátját, amely részletes tőjékoztatást nyújt a játéktrendről és a bérleti előadásokról.

Jegypénztár — hétfő kivételével — 13-tól 19 óráig a Jegyirodában (Széchenyi út 23., telefon: 15-680), valamint az Ávasi Információs Irodában (Elek Tamás u. 15., telefon: 62-947). Szervezési osztály: 38-960. Jegyek a bérleti előadásokra is válthatók.

BEMUTATÓ DUNAÚJVÁROSBAN

A Dunaújvárosi Bemutató Színpadon január 29-én magyarországi ősbemutatóként került színre Norén svéd drámaíró Az éjszaka a nappal anyja című darabja. A drámai alkotást Csiszár Imre rendezte, szereplői szintén miskolciak: Timár Éva, Blaskó Péter, Bregyán Péter és Mihályi Győző.

